

based on the text of

سنگی بر گوری

A Stone on A Grave (1981)

by

جلال آل احمد

Jalâl Âl-e Ahmad (1923–1969)

designed by

Michael Craig Hillmann

compiled by

Aziz Atai-Langrudi

revisions by

Behrad Aghaei

Note: After completing each unit, readers can resolve remaining questions about meaning in the unit's text by consulting the text's English translation in Jalal Al-e Ahmad's *A Stone on a Grave*, translated from the Persian by Azfar Moin (Costa Mesa, CA: Mazda Publishers, 2008).

قرائت فارسی پیشرفته
بخش دهم

لغات	
to be completed/carried out	آنجام شدن
so much/great ... great	آنقدر که
to dislike	بـد ... آمدن
to close	بسـتن
to be the view of s.o.	بـینـظر ... آمدـن
ineffective, without results	بـیـنتـیـجـه
file	پـروـنـدـه
cheating	تـقـلـب
insulting	تـوهـیـنـ آمـیـز
sorcerer, magician	جادوگـر
matter, affair	جرـیـان
court (of law)	دادـگـاه
medicine	دارـو
to involve s.o. in	درـگـیرـ کـرـدن
home remedy	درـمانـ خـانـگـی
fight, dispute	دعـوا
medicine	دوـا
uterus	رـحـم
mental, psychological	روحـی
scene	صـحـنـه
tribe	قبـیـله
definitive	قطـعـی
to lead to, to result in	کـارـ به ... کـشـیدـن
various, different	گـونـاـگـون
event, adventure, affair	ماـجـرا
document	مـدـرـکـ جـ مـدارـک
to have recourse to, to visit	مـرـاجـعـهـ کـرـدن
to use, to consume, to spend	مـصـرـفـ کـرـدن
home remedies	مـعـالـجـاتـ خـانـگـی

آنچه گذشت

نویسنده و همسرش بچه‌دار نمی‌شوند. علت، کمود اسپرم‌های نویسنده است و معالجات بی نتیجه می‌مانند. بچه دیگران را هم به فرزندی قبول نمی‌کنند. نویسنده، همسرش را هم درگیر معالجه می‌کند. توموری در رحم اوست که باید جراحی شود. عمل در حضور نویسنده انجام می‌شود. و صحنه عمل آنقدر به نظرش توهین آمیز می‌آید که معالجات پزشکی را بکلی رها می‌کند و می‌رود سراغ معالجات خانگی. اما از دوا و درمان خانگی هم بدش می‌آید و دوباره به دکترها مراجعه می‌کند. به نظر نویسنده، دکترها و جادوگرهای قبیله‌ها خیلی با هم فرق ندارند.

خلاصه متن بخش دهم

نویسنده می‌گوید دکترها در کارشان تقلب می‌کنند و به بیمار جواب قطعی و درستی نمی‌دهند. در جریان معالجات، نویسنده آنقدر داروهای گوناگون مصرف کرده که حالش از نظر روحی خوب نیست. با یک نفر دعوا می‌کند و کارش به دادگاه می‌کشد. ولی مدارک کامل نیست و پرونده بسته می‌شود.

متن بخش دهم

این یکی کلاه قرمساقی زنش را به سر دارد. آن دیگری مرفینی است. آن دیگری دواهای مجانی نمونه کمپانی را به دواخانه‌ها می‌فروشد. آن دیگری برای هر مرده مشکوکی به راحتی جواز حمله قلبی می‌دهد. آن دیگر ... و اصلاً اگر قرار بود اسرار اطبا بر ملا بشود دیگر دکان هیچ دعا نویس و رمالی بسته نمی‌شود. چون من یکی شان را می‌شناسم که با ۵ الکتروشوک – یک ورد دیگر – دست کم دو هزار نفر از اهالی این شهر را دیوانه کرده است. دو هزار نفری که هر کدامشان در اول کار فقط خسته بوده‌اند یا عصبانی یا غمzده یا مادرمرده. و حالا همه دیوانه‌اند. و بعضی شان ۱۰ زنجیری. با این بابا گاهی نشست و برخاست هم داشتم. به علاج واقعه قبل از وقوع. می‌دانید چه می‌گوید؟ چشمها یش را می‌دراند و یک سخنرانی می‌کند درباره اینکه هر آدمی که روی دوپایش راه می‌رود بنوعی دیوانه است. منتها دیوانه داریم تا دیوانه. معتقد است که این کلمه دیگر قادر نیست بار همه انواع جنون را بکشد. و بعد ورد‌هایش شروع می‌شود: یکی نوراستنیک است دیگری نوروپات، دیگری نوروتیک – دیگری ۱۵ مگالومن دیگری شیزوفرن دیگری هیپوکوندریاک و همین جور ... و اگر حالش را داشته باشی و از او بپرسی پس یک آدم سالم (بزبان خودش – نورمال) چه مشخصاتی دارد؟ آنوقت باز چشمها یش را می‌دراند و یک سخنرانی دیگر. و دهنش که کف کرد تو می‌فهمی که ای بابا دارد نشانی همه بقال‌های سر گذر را می‌دهد. چرب زبان. دروغگو. مدارا کننده. نرم. ۲۰ متواضع و نان به نرخ روز خور. یا مشخصات همه دکترها را. و راستی چه می‌شد اگر تیمارستانی می‌داشتیم با ظرفیت پذیرائی دو میلیون نفر؟ و این حضرت را می‌گذاشتیم تا اداره‌اش کند؟ تا همه مادرمرده‌ها را نوراستنیک کند و همه غمzده‌ها را شیزوفرن؟ ... و باز خدا پدر این یکی را بیامرزد که دست‌کم حکم می‌کند. و خیلی هم به سرعت. در

حالیکه دیگران نه حکم می‌کنند نه نومید می‌کنند. فقط اما می‌گذارند یا ۲۵
شک می‌انگیزند یا امید دروغی می‌دهند. تشخیص با آزمایشگاه است و با
دستگاه عکس برداری و نسخه را هم که کمپانی از قبل پیچیده. و آنوقت
یکمرتبه گندش در می‌آید که خود کمپانی دوازاز را در فلان گوشه از
ینگه دنیا کشیده‌اند پای محکمه – چرا که دوای جلوگیری از آبستنی اش
سرطان می‌آورده است. جلوگیری از آبستنی! بله. دنیا دارد از دست ۲۰
خوش تخمی اهالی خودش به عذاب می‌آید و تو داری غم بی تخم و ترکه
ماندن را می‌خوری! و آنوقت این دلالهای واسطه میان آزمایشگاه و
دواخانه! چگونه می‌خواهید معجز کنند؟ و دو تا اسپرم را در یک میدان
برسانند به هشتاد هزار تا؟ بیشتر مطب‌هاشان به این علت پر و پیمان
است که خودشان سر و پزی دارند و زنها بیکاره‌اند، و ددر می‌روند ... ۲۵
نه آقای دکتر ... روی لپمنیست. بیخ گوش ... آهه. روی‌بناگوش. آهه
... قربان دستت دکتر جان! ... اینها را بارها سیاحت کرده‌ام. و آن
پیرسگ را با موهای سفید مچش ... رها کنم.
بله. همین جوریها دو سال دیگر شدم مشتری مدام این اماکن.
دیگر تنم شده بود لحاف پرپنهای – پذیرای هر نوع جوالدوزی. و جوری ۴۰
شده بود که انگار روی‌بازوها و پیش رانهایم را با پوششی از چرم گاو
پوشانده‌اند. پوستی با آستر دوبل. دو سه بار سوزن سرنگ در تنم
شکست و یک بار زیر آمپول عصاره جگر از حال رفتم و از صندلی افتادم
و حالم که جا آمد دیدم دواخانه‌دار در رفت، در دکانش ایستاده و دارد
هوار می‌کشد ... و یک درد کهنه لا بلای انساج تمنشسته بود همچون ۴۵
کرکی ته جیب. و این کثافت خوارکی و تستوویرون‌ها چنان اعتدال
مزاجم را به هم می‌زد که اصلاً گمان نمی‌کنم آن چند ساله خودم بوده‌ام.
اشتهای کاذب پس از بی میلی عجیب. بعد پرخوری. بعد زیر و بالا
شدن. بعد تهوع. بعد امساك. بعد اسهال. بعد کلافگی. اصلاً دیوانه می
شدم. جای آن یارو صاحب تیمارستان خصوصی خالی که بیاید و یک انبان ۵۰

اسم‌های فرنگی روی حالات روحی آن ایام بگذارد. در همین حالات بود که دو نفر را به قصد کشت زدم. یک بار یک شاگرد نره خر را— وقتی مدیر مدرسه بودم. و بار دیگر آهنگر روپروری خانه‌مان را که بعد از ظهرها با سمباده برقی‌اش روی مغز ما آهن می‌تراشید. بخصوص روی مغز پدرم که جمجمه‌اش را از سه چهارجا با متنه سوراخ کرده بودند و خون مرده را ۵۵ کشیده بودند و مثلاً از بیمارستان پناه آورده بود به خانه ما که بی‌ذاق و زوقیم تا دور از سر و صدای نوه‌ها و نتیجه‌ها چند روزی در امان باشد. یارو چنان نکره‌ای بود که خودم هم باورم نشد که زده باشمش. چه رسد به قاضی دادگاه که از دوستان بود و گمان می‌کرد فقط از قلم من کاری ساخته است. دادگاه چهار روز بعد از واقعه بود. ولی یارو هنوز دور چشم ۶۰ راستش مثل لبو بنفس بود و ورآمدۀ. و خود چشم بسته. نکند کورش کرده باشی احمق؟ که وحشتم گرفت. و از آن سریند بود که فهمیدم عجب محکم باید باشد این جمجمۀ آدمیزاد! با تمام کله زده بودم توی تمام صورتش. اما نه شاهدی داشت و نه پرونده کامل بود. و اصلاً که دیده بود؟ فقط یک ورقۀ معاينة طبی داشت که برایش هفت روز استراحت ۶۵ نوشته بودند. که خیال‌راحت شد. لابد چشم را هم معاينه کرده بودند و اینطور نوشته بودند. از قضا صاحب‌دکان هم— همانروز واقعه— از ارادتمندان درآمده بود و با اینکه کنتور سه فازش را با سنگ خرد کرده بودم و از تماشای نور سبز و آبی اتصال برق در متن روشنائی روز تعجب‌ها کرده بودم و شادیها، رضایت داده بود و اینها همه وقتی اتفاق افتاده که یارو ۷۰ شاگرد دکان که کاسه از آش داغتر شده بود، رفته بود دنبال پاسبان و همسایه‌ها وساطت کرده بودند و آشتی کنان و الخ ... به پیشنهاد قاضی خواستم پولی بدhem و سر و ته قضیه را به hem بیاورم. اما یارو قبول نکرد. نه اینکه اصلاً پول نخواهد. نه. در این صورت مثل خود من بود که تخم و ترکه شازده را بیخ ریش نچسبانده بودم. پول کمش بود. آنچه می‌خواست ۷۵ درست است که فقط مزد هفت روز کارش بود اما حتماً بیشتر از ناز

شست یک شوت محاکم بود، با کله در فوتبال. که من بچه مدرسه که بودم از عهده‌اش خوب بر می‌آمدم. این بود که پرونده به علت فقد دلیل بسته شد و یارو هم دو روز بعد دکانش را جمع کرد و رفت ... اصلاً کجا بودم؟ قرار شد مرتب باشم.

۸۰

سؤالات درک متن:

- 1 The writer know a psychiatrist who has used electroshock to treat two thousand people. What are the characteristics of a "normal person" from the psychiatrist's point of view? (lines 17–20)
- 2 What happened to the two thousand people who received electroshock treatment from the psychiatrist? (ll. 6–7)
- 3 With respect to the way the doctors treat their patients, what is the difference between the psychiatrist and other doctors from the narrator's point of view? (ll. 24–25)
- 4 Why did the writer's father prefer to rest in the writer's house? (ll. 56–57)
- 5 How many fights did the narrator got involved in? (l. 52)
- 6 For which fight was the narrator taken to the court? (l. 60)
- 7 Why did the narrator hit the blacksmith? (l. 54)
- 8 Why couldn't the narrator believe he had beaten up the blacksmith? (l. 58)
- 9 Who was the other person the narrator had hit? (l. 52)
- 10 Why was the blacksmith's case dismissed at the court? (l. 78)

مَتن بَخش دُهْم با اعراب

این یکی کلاه قُرُمساقی زنش را به سَر دارد. آن دیگری مُرفینی است. آن دیگری دواهای مَجانی نمونه گُمپانی را به دواخانه‌ها می‌فروشد. آن دیگری برای هر مُرده مشکوکی به راحتی جَوانِ حمله قَلبي می‌دهد. آن دیگر ... و اصلاً اگر قرار بود آسْرارِ أطِبَا بَرملا بشود دیگر دُکانِ هیچ دُعا نویس و رَمالی بسته نمی‌شود. چون من یکی شان را می‌شناسم که با ۵ الکتروشوک – یک وِردِ دیگر – دستِکم دو هزار نفر از اهالی این شهر را دیوانه کرده است. دو هزار نفری که هر گُداماشان در اولِ کار فقط خسته بوده‌اند یا عَصَبَاني یا غَمَزَده یا مادرمُرده. و حالا همه دیوانه‌اند. و بعضی شان زَنجیری. با این بابا گاهی نِشَست و بَرخاست هم داشته‌ام. به علاج واقعه قبل از وقوع. می‌دانید چه می‌گوید؟ چشمهايش را می‌دراند و یک ۱۰ سُخَنَرانی می‌کند درباره اینکه هر آدمی که روی دوپایش راه می‌رود بنوعی دیوانه است. مُنتها دیوانه داریم تا دیوانه. مُعتقد است که این کلمه دیگر قادر نیست بار همه انواع جُنون را بکشد. و بعد وردهایش شروع می‌شود: یکی نوراستنیک است دیگری نوروپات، دیگری نوروتیک – دیگری ۱۵ مگالومن دیگری شیزوفرن دیگری هیپوکوندریاک و همین جور ... و اگر حالش را داشته باشی و از او بپرسی پس یک آدم سالم (بزبان خودش – نورمال) چه مُشَخصاتی دارد؟ آنوقت باز چشمهايش را می‌دراند و یک سُخَنَرانی دیگر. و دَهنش که کَف کرد تو می‌فهمی که ای بابا دارد نشانی همه بقال‌های سرِ گذر را می‌دهد. چَرب زبان. دروغگو. مُدارا کنند. نرم. ۲۰ متواضع و نان به نرخ روز خور. یا مشخصاتِ همه دکترها را. و راستی چه می‌شد اگر تیمارستانی می‌داشتیم با ظَرفیَّتِ پذیرائی دو میلیون نفر؟ و این حَضُرت را می‌گذاشتیم تا اداره‌اش کند؟ تا همه مادرمُرده‌ها را نوراستنیک کند و همه غمزده‌ها را شیزوفرن؟ ... و باز خدا پدر این یکی را بیاُمرُزَد که دستِکم حُکم می‌کند. و خیلی هم به سُرعت. در

حالیکه دیگران نه حکم می‌کنند نه نومید می‌کنند. فقط اما می‌گذارند یا ۲۵
شک می‌انگیزند یا آمیدِ دروغی می‌دهند. تشخیص با آزمایشگاه است و با
دستگاهِ عکس برداری و نُسخه را هم که گمپانی از قبل پیچیده. و آنوقت
یک مرتبه گندش در می‌آید که خود گمپانی دوازدرا در فلان گوش از
ینگه دُنیا کشیده‌اند پای محاکمه – چرا که دوای جلوگیری از آبستنی اش
سرطان می‌آورده است. جلوگیری از آبستنی! بله. دنیا دارد از دستِ ۲۰
خوش تُخی اهالی خودش به عذاب می‌آید و تو داری غم بی تخم و ترکه
ماندن را می‌خوری! و آنوقت این دلّاهای واسطه میان آزمایشگاه و
دواخانه! چگونه می‌خواهید معجز کنند؟ و دو تا اسپرم را در یک میدان
برسانند به هشتاد هزار تا؟ بیشتر مَطب‌هاشان به این علت پُر و پیمان ۲۵
است که خودشان سر و پُزی دارند و زنها بیکاره‌اند، و دَدر می‌روند ...
نه آقای دکتر ... روی لپْنیست. بیخ گوش ... آهه. روی‌بنگوش. آهه
... قربان دستت دکتر جان! ... اینها را بارها سیاحت کردهام. و آن
پیرسگ را با موهای سفیدِ مُچش ... رها کنم.

بله. همین جوریها دوسالِ دیگر شدم مُشری مُداوم این آماکن.
دیگر تنم شده بودلَحاف پُرپنهای – پذیرای هر نوع جوالدوزی. و جوری ۴۰
شده بود که انگار روی‌بازوها و پُشتِ رانهایم را با پوششی از چرم گاو
پوشانده‌اند. پوستی با آسترِ دوبل. دو سه بار سوزنِ سُرنگ در تنم
شکست و یک بار زیرِ آمپولِ عصاره چگر از حال رفتم و از صندلی افتادم
و حالم که جا آمد دیدم دواخانه‌دار در رفت، در دکانش ایستاده و دارد
هوار می‌کشد... و یک دردِ کُنه لابلای آنساج تنمنشته بود همچون ۴۵
گُرکی ته‌جیب. و این کِشافت خوراکی و تستوویرون‌ها چنان اعتدال
مِزاجم را به هم می‌زد که اصلاً گمان نمی‌کنم آن چند ساله خودم بوده‌ام.
اشتهای کاذب پس از بی میلی عجیب. بعد پُرخوری. بعد زیر و بالا
شدن. بعد تهوع. بعد امساك. بعد اسهال. بعد کلافگی. اصلاً دیوانه می‌
شدم. جای آن یارو صاحبِ تیمارستانِ خصوصی خالی که بیاید و یک آنban ۵۰

اسم‌های فرنگی روی حالاتِ روحی آن آیام بگذارد. در همین حالات بود که
دو نفر را به قصدِ گشت زدم. یک بار یک شاگردِ نرّه خَر را— وقتی
مُدیر مدرسه بودم. و بار دیگر آهنگِ روپرتوی خانه‌مان را که بعد از ظهرها
با سُمباده برقی‌اش روی مغزِ ما آهن می‌تراشید. بخصوص روی مغزِ پدرم
که جُجمُه‌اش را از سه چهار‌جا با متّه سوراخ کرده بودند و خونِ مرده را ۵۵
کشیده بودند و مثلاً از بیمارستان پناه آورده بود به خانهٔ ما که بی‌زاق و
زوقيم تا دور از سر و صدای نوه‌ها و نتيجه‌ها چند روزی در امان باشد.
يارو چنان نگره‌ای بود که خودم هم باورم نشد که زده باشمش. چه رسد به
قاضی‌دادگاه که از دوستان بود و گمان می‌کرد فقط از قلم من کاری ساخته
است. دادگاه چهار روز بعد از واقعه بود. ولی يارو هنوز دوْر چشم ۶۰
راستش مثل لبو بنفس بود و ورآمده. و خود چشم بسته. نکند کورش
کرده باشی احمق؟ که وحشتم گرفت. و ازان سریند بود که فهمیدم عجب
مُحکم باید باشد این جُجمُه‌آدمیزاد! با تمام کله زده بودم توی تمام
صورتش. اما نه شاهدی داشت و نه پرونده کامل بود. و اصلاً که دیده
بود؟ فقط یک ورقهٔ معاينهٔ طبی داشت که برایش هفت روز استراحت ۶۵
نوشته بودند. که خیال راحت شد. لابد چشم را هم معاينه کرده بودند و
اینطور نوشته بودند. از قضا صاحب‌دکان هم— همانروز واقعه— از ارادتمندان
درآمده بود و با اينکه گنتور سه فازش را با سنگ خُرد کرده بودم و از
تماشای نورِ سبز و آبی اتصال برق در متنِ روشنائی روز تَعجُّب‌ها کرده
بودم و شادیها، رضایت داده بود و اینها همه وقتی اتفاق افتاده بود که يارو ۷۰
شاگردِ دکان که کاسه از آش داغتر شده بود، رفته بود دُنبالِ پاسبان و
همسایه‌ها وساطت کرده بودند و آشتی گُران و لَخ ... به پیشنهاد قاضی
خواستم پول بدهم و سر و تِ قضیه را به هم بیاورم. اما يارو قبول نکرد.
نه اينکه اصلاً پول نخواهد. نه. در اين صورت مثل خود من بود که تخ و
ترکه شازده را بیخ ریش نچسبانده بودم. پول کمش بود. آنچه می‌خواست ۷۵
درست است که فقط مزد هفت روز کارش بود اما حتماً بيشتر از ناز

شَسْتِ يَكْ شُوتِ مَحْكُم بُود، با كَلَه در فوتبال. كَه من بَچَه مَدْرَسَه كَه بُودم
از عُهْدَه اَش خوب بر می آمدم. اين بود كَه پَرَوْنَه به عَلَّت فَقْدِ دَلِيل بَسْتَه
شَد و يارو هم دو روز بَعْد دَكَانَش را جَمْعَ كَرَد و رَفَت ... اَصْلَأَ كَجا
بُودم؟ قَرَار شَد مُرْتَب باشـ.

٨٠

لغات و اصطلاحات

secret	سرّ	to make up	آشتی کردن
to dress to impress	سروپُزی داشتن	friendly	اراد تمند
witness	شاهد	thereafter	از آن سَرَبَند
cure	علاج	secrets	آسرار (جمع سِرّ)
loss	فقدان	places	اماکِن (جمع مکان)
false	کاذب	parsimony	امساک
soft wool, fluff	گُرک	leather bag	آنبان
to begin to stink	گندِ چیزی درآمدن	to make public	برَمَلَا کردن
beet	لبو	reluctance	بی مَيْلَی
pathetic	مادرِ مردہ	filled to the brim	پُر و پیمان
distinguished, specified	مشَخَص	permit, permission, license	جوَاز
specifications, attributes	مشخصات	packing needle	جوالدوز
dubious, uncertain, doubtful	مشکوک	skull	جمجمہ
to act in self-interest	نان به نرخ روز خوردن	to see red (anger)	چشم دراندن
burly guy he-ass (lit.)	نرّه خر	one who writes amulets	داعنویس
raised, leavened	ورآمدہ	geomancer	رمال
to cry, to shout	هوار کشیدن	to be nauseated	زیرو بالا شدن

قروماساق [Voromsāq]

فُورومساق، [ن.]. قورومساق

فُورومساخ] (ص.). کسی که زن خود را

بدیگران دهد؛ دیوث، قرمیوف.

پرسش و پاسخ

- ۱- به نظر نویسنده، کار پزشکان امروزی و جادوگران قدیمی از چه نظر شبیه است؟
- ۲- جلال بین داروی جلوگیری از آبستنی و معالجات خودش چه رابطه‌ای برقرار می‌کند؟
- ۳- چرا آل احمد باورش نمی‌شد که آهنگر را زده باشد.
- ۴- دعوای جلال با آهنگر سر چه بود؟
- ۵- پدر راوی چرا به خانه او آمده بود؟

درباره متن

- ۱- کدامیک از تیترهای زیر برای این درس مناسب‌تر است
 - (۱) بی‌وجودانی دکترها
 - (۲) حیله‌های متخصص اعصاب و روان برای کسب درآمد بیشتر
 - (۳) زندگی جلال در دورانی که مدیریت مدرسه را بر عهده دارد
 - (۴) دعوای قضایی راوی و آهنگر
- ۲- مشخصاتی که این دکتر اعصاب برای آدم نورمال ذکر می‌کند شبیه است به مشخصات
 - (۱) زن‌های بیکاره و دکترها
 - (۲) مادرمردها و غمزدها
 - (۳) بقال‌های سرگذر و دکترها
- ۳- برای تمام کردن دعوا، چه کسی به راوی پیشنهاد کرد که پولی به آهنگر بدهد؟
 - (۱) پاسبان
 - (۲) قاضی
 - (۳) شاگرد دکان
- ۴- استفاده از کلمه "جوالدوز" در ابتدای پاراگراف دوم کنایه از این است که
 - (۱) آسترهاي دوبل را با آن می‌دوزنند.
 - (۲) پوست تن راوی را مثل لحاف پرپنبه می‌دوختند.
 - (۳) جلال آنقدر سوزن زده بود که پوست تن او در آن قسمت‌ها مثل چرم گاوشه بود.
- ۵- از متن می‌توان اینطور نتیجه گرفت که آل احمد در آن ایام
 - (۱) از نظر روحی و جسمی وضع خوبی نداشت.
 - (۲) دیوانه شده بود و در تیمارستان بود.
 - (۳) به هرکس که می‌رسید کتکش می‌زد.

متضاد و متزاد

متضاد کلمه ستون الف را در ستون ب پیدا کنید و آن را در جای تعیین شده بنویسید. یک نمونه داده شده است.

ب

نامیدی

سخت

مخفي

بالا

شادی

عاقل

عمومی

سرد

راستگو

پشت سر

استاد

مخفي

الف

برملا ----->

ديوانه

دروغگو

اميد

شاگرد

زير

خصوصي

روبرو

راحت

غم

DAG

متضاد کلمه ستون الف را در ستون ب پیدا کنید و آن را در جای تعیین شده بنویسید. یک نمونه داده شده است.

ب

رازها

الي آخر

درمان

شركت

كاذب

رأيگان

ديوانه خانه

آغاز

آمريكا

روزها

كيسه

شروع

ينگه دنيا

ابنان

اسرار

مجاني

دروغى

ايام

علاج

الخ ----->

كمپاني

تيمارستان

الف

تمرین جانشینی

به جای کلمه‌های برجسته از کلمات داده شده استفاده کنید:

۱- خدا پدر این یکی را بیامرزد که دست کم حکم می‌کند.

لاقل نومید نمی‌کند

دیگر اما نمی‌گذارد

دست کم امید دروغی نمی‌دهد.

۲- جای آن یارو خالی که بیاید و یک انبان اسم‌های فرنگی روی حالات آن ایام بگذارد.

کیسه

مشت

سری

۳- پدرم از بیمارستان پناه آورده بود به خانه ما که **بی‌ذاق و ذوقیم**.

در آن از سر و صدای بچه خبری نبود.

ساکت و آرام بود.

خلوت بود.

۴- شاگرد دکان کاسه از آش داغتر شده بود.

از پاپ کاتولیک تر

دایه مهربان تر از مادر

۵- پرونده به علت فقد دلیل بسته شد.

نداشتمن شاهد

نبودن دلیل کافی

کامل نبودن مدارک

درست یا غلط

۱- بنظر راوی وجود دکتر اعصاب و روان باعث افزایش دیوانگی اهالی شهر شده است.

۲- بنظر این دکتر فقط "بقال‌های سرگذر" آدمهای سالمی هستند.

۳- بنا به اطلاعاتی که در متن آمده است اکثر مردم دنیا از بی‌بچه بودن رنج می‌برند.

۴- راوی بعد از تجربه‌اش با دکتر متخصص امراض زنانه، بطور کلی از رفتن پیش
هر دکتری خودداری می‌کند.

۵- دلیل دعوای راوی و آهنگر سروصدای مته است.

۶- پرونده مراجعت راوی و آهنگر فقط به این خاطر بسته می‌شود که یکی از
دوستان راوی قاضی دادگاه است.

نکته دستوری

قهوه خانه	◀	قهوه + خانه	◀	قبرستان	◀	قبر + ستان
جلوگیری	◀	جلو + گیر + ی	◀	امامزاده	◀	امام + زاده
کشتار	◀	کشت + ار	◀	دعاخوانان	◀	دعا + خوان + ان
پایین تنه	◀	پایین + تنه	◀	زیارت نامه	◀	زیارت + نامه
آزمایش	◀	آزمایی + ش	◀	سرازیر	◀	سر + ا + زیر
گرمایی	◀	گرم + ا + ئ + ی	◀	پسکوچه	◀	پس + کو + چه
گرماده	◀	گرم + ا + زد + ه	◀	خوانچه	◀	خوان + چه
آزمایش	◀	آزمایی + ش	◀	سنگینی	◀	سنگ + ین + ی
پچ و پچ کنان	◀	پچ + و + پچ + کن + ان	◀	نیمرو	◀	نیم + رو
خانگی	◀	خانه + ی [ه + ی = گی]	◀	تخدمان	◀	تخم + دان
عوامنگی	◀	عوام + ان + ه + ی [ه + ی = گی]	◀	راهنما	◀	راه + نما
شیرینی فروشی	◀	شیرین + ی + فروش + ی	◀	نامنوس	◀	نا + مانوس
پیچ و تاب خوران	◀	پیچ + و + تاب + خور + ان	◀	جستجو	◀	جست + جو
زندگی	◀	زنده + ی [ه + ی = گی]	◀	خندان	◀	خند + ان
				بیزاری	◀	بی + زار + ی

تبدیل‌ها

- مصدر داخل پرانتز هر جمله را به شکل درست خود تبدیل کنید :
- ۱- او معتقد است که این کلمه دیگر قادر نیست بار همه انواع جنون را — (کشیدن).
 - ۲- باز خدا پدر این یکی را — (آمرزیدن) که دست کم حکم می‌کند.
 - ۳- از آن سربند بود که فهمیدم عجب محکم باید — (بودن) این جمجمه آدمیزاد.
 - ۴- به پیشنهاد قاضی خواستم پولی به او — (دادن) و سرو ته قضیه را به هم — (آوردن).
 - ۵- اگر قرار بود اسرار اطیبا بر ملا — (شدن)، دیگر دکان هیچ دعا نویس و رمالی بسته نمی‌شد.